

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 8. Potest ne Confessarius cum licentia pœnitentis, ea declarare, quæ in
Confessione percepit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

De Sacram. Pœnit. Cap. XI. 179

secondo la dottrina di Giesu-Cristo. E nell'imporre penitenze convenienti, e conformi, alla mente della Chiesa. Il difetto di tale vigorosa condotta ne Confessori, procede dal desiderio che hanno di piacere a gli huomini, il quale se si potesse fradicare dà i cuori de Ministri della Chiesa, il mondo, secondo san Crisostomo, sarebbe purgato da vizii.

Quæst. 7. Licet-ne Confessario aliquibus in casibus confessionem revelare ad salutem pœnitentis procurandam?

Resp. Huic difficultati respondet Divus Thomas cum ait: *Respondeo dicendum, quòd in nullo casu licet revelare Confessionem, nec verbo, nec factò, nec nutu, nec aliquo signo licet facere; quia est sacrilegium. Nam ita est in Sacramentis nova Legis, quod efficiunt quod figurant: effectus autem Pœnitentia est occultatio peccatorum ab oculis Dei viventis; & hac occultatio significatur per secretum Confessionis, & ideo sicut prophanaret Sacramentum, qui conficeret Corpus & sanguinem Christi de alio quàm de pane & vino; ita esset revelans sacrilegus.*

Et Canone Omnis utriusque sexus Concilii generalis Lateranensis dicitur: *Quoniam qui peccatum in pœnitentialem iudicio sibi detectum præsumpserit revelare, non solum à Sacerdotali Officio deponendum decernimus, verùm etiam ad agendum perpetuam Pœnitentiam in arctum Monasterium detrudendum.* Idem decreverat sanctus Gregorius ut habetur in Canone Sacerdos. De Pœnitentia, dist. 6.

Quæst. 8. Potest-ne Confessarius cum licentia pœnitentis, ea declarare, quæ in Confessione percepit?

Resp. Certum est eum posse, cujus rationem affert Divus Thomas, dum ait, *Respondeo dicendum quòd duo sunt propter quæ Sacerdos dicitur peccatum occultare. Primum & princi-*

S. Th. quodlib. 1. art. 16.

Cap. Omnia De Pœnit. & remiss.

S. Tho. in 4. sent. dist. 21. q. 3. art. 2. in corp.

paliter quia ipsa occultatio est de essentia Sacramenti, in quantum scit illud ut Deus, cujus vicem gerit ad Confessionem. Alio modo propter scandalum vitandum: potest autem pœnitens facere ut illud quod Sacerdos sciebat ut Deus, sciat etiam ut homo: quod facit dum licentiat eum ad dicendum; & idè si dicat, non frangit sigillum Confessionis. Tamen debet cavere scandalum dicendo, ne fractor sigilli prædicti reputetur.

Quæst. 9. Violaret-ne Confessarius secretum Confessionis, qui adduceret eam, quæ ad venerem incitata fuit in Confessione, ad detegendum Episcopo abominabilem illum Confessorem; aut saltem ad permittendum, ut Episcopo, aut Inquisitoribus derogatur à Confessore, si pœnitens vel non posset, vel præ pudore non vellet?

Resp. Certum est, quod non violaret secretum, quoniam Confessarius potest, ut præcedenti quæstione diximus, cum licentia pœnitentis, ea declarare, quæ in Confessione dicta sunt, & in præsentî casu, ac quæstione, Confessarius omninò strictèque tenetur, eam monere, quæ in Confessione sollicitata fuit, eam teneri Episcopo vel Inquisitoribus denunciare Confessorem, à quo fuit sollicitata. Quod verbis expressis declaratum est in Bulla trigesima-quarta Gregorii decimi-quinti.

Contra illos qui personas, quæcumque illa sint, ad inhonesta sive inter se, sive cum aliis quomodolibet perpetranda, in actu Sacramentalis Confessionis, sive ante, vel post immediatè, seu occasione vel prætextu Confessionis hujusmodi, etiam ipsa Confessione non secuta, sive extra occasionem Confessionis in Confessionario, aut in loco quocumque ubi Confessiones Sacramentales audiantur, seu ad

Bulla 34.
Greg. XV.
Videatur
Bulla integra in fine
hujus Tomi
42